ॐ

അന്തർഗൃഹഗതാ: കാശ്ചിദ്ഗോപ്യാƒലബ്ധ വിനിർഗ്ഗമാ:
കൃഷ്ണം തദ്ഭാവനായുക്താ ദധ്യുർമ്മീലിതലോചനാ: **(10-29-9)**
ദുസ്സഹ പ്രേഷ്ഠവിരഹതീവ്രതാപധുതാശുഭാ:
ധ്യാനപ്രാപ്താച്യുതാശ്ലേഷനിർവൃത്യാ ക്ഷീണമംഗളാ: **(10-29-10)**
തമേവ പരമാത്മാനം ജാരബുദ്ധ്യാപി സംഗതാ:
ജഹുർഗ്ഗുണമയം ദേഹം സദ്യ: പ്രക്ഷീണബന്ധനാ: **(10-29-11)**

ശുകമുനി തുടർന്നു:
അതൊരു ശരത്കാലമായിരുന്നു. തെളിഞ്ഞ നീലാകാശത്ത് പൂർണ്ണചന്ദ്രനുദിച്ചു നിന്നു. ഇത് ദിവ്യലീലയ്ക്കുള്ള ഉചിതമായ സമയം തന്നെയെന്ന് കൃഷ്ണൻ വിചാരിച്ചു. കാട്ടിലിരുന്ന് തൻെറ ആരാധികമാരായ ഗോപികമാർക്ക് അനുഗ്രഹവർഷം ചൊരിയുന്നതിനായി കൃഷ്ണൻ തൻെറ ഓടക്കുഴലിൽ കുറച്ച് രാഗങ്ങൾ വായിച്ചു. സംഗിതം കൃഷ്ണപ്രേമത്തിൻെറ തീനാളത്തെ ആളിപ്പടർത്തി ഗോപികമാരുടെ ഹൃദയത്തെ വശീകരിച്ചു.

ഏതോ മാസ്മരികതയെന്നപോലെ അവർ കൃഷ്ണനിരിക്കുന്നയിടത്തേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ തുടങ്ങി. ചിലർ പശുവിനെ കറക്കുകയായിരുന്നു. മറ്റുചിലർ പാലു തിളപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഇനിയും ചിലർ പാചകത്തിലും ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയിലുമായിരുന്നു. ചിലർ കുട്ടിക്ക് മുലയൂട്ടുകയായിരുന്നു. ചിലർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയായിരുന്നു. മറ്റുചിലർ ആടയാഭരണങ്ങളണിയുകയായിരുന്നു. കൃഷ്ണമുരളീനാദം കേട്ടമാത്രയിൽ തങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന പ്രവൃത്തികളത്രയും ഉപേക്ഷിച്ച് അവർ കൃഷ്ണൻെറ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. ആർക്കുമവരെ തടയാനായില്ല. അവർ ഉചിതമായി വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നോ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയിരുന്നോ എന്നൊന്നും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. കൃഷ്ണമുരളിയുടെ നാദവീചി അവരുടെ കർണ്ണപുടത്തിലെത്തിയ മാത്രയിൽ അവരുടെ ഹൃദയവും ആത്മാവും ജീവൻ തന്നെയും കൃഷ്ണ പാദങ്ങളിലെത്തിയിരുന്നു. ശരീരത്തിന് പിന്നെ ജീവനെ പിന്തുടരുകയേ വേണ്ടിയിരുന്നുള്ളൂ.

ചിലർ തങ്ങളുടെ വീട്ടിലെ വാതിലുകളെല്ലാം അടച്ചുപൂട്ടിയതായറിഞ്ഞു. അവർ കൃഷ്ണനെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ധ്യാനിച്ച് കണ്ണുകളടച്ചിരുന്നു. കൃഷ്ണനുവേണ്ടിയുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹം അവരുടെ ഹൃദയത്തിലെരിഞ്ഞിറങ്ങി. അതവരുടെ പൂർവ്വജൻമാർജ്ജിതമായ പാപകർമ്മങ്ങളെയെല്ലാം എരിച്ചു കളഞ്ഞു. തീവ്രമായ ധ്യാനത്തിനാൽ അവർ കൃഷ്ണനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു. അതിൻെറ പരമാനന്ദം അവരുടെയുള്ളിലെ സദ്കർമ്മഫലങ്ങളെപ്പോലും ഇല്ലാതാക്കി. അങ്ങിനെ നല്ലതും ചീത്തയുമായ കർമ്മഫല ങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ കൃഷ്ണൻ തങ്ങളുടെ കമിതാവായി ധ്യാനിച്ച് അവർ ഭഗവാൻെറ പരമപദം പൂകി. ഭൗതികശരീരത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇത് സത്യമത്രെ. ഏതൊരുവൻ പ്രേമത്തോടേയോ ഭയത്താലോ സൗഹൃദത്താലോ ഭഗവാനെ സമീപിക്കുന്നുവോ അവർ ആ പരമപദത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഇതു തന്നെയാണീ അവതാരോദ്ദേശം. ജൻമമെടുത്ത ജീവികൾക്ക് എളുപ്പത്തിലെത്തിച്ചേരാവുന്ന രീതിയിൽ ഭഗവാൻ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവരെല്ലാം വന്നപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു:
അനുഗ്രഹീതരായ മഹിളാമണികളേ സ്വാഗതം. നമ്മളെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതിപ്പോൾ? എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ വീടുപേക്ഷിച്ചിപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ട് വന്നത്? നിങ്ങളുടെ അച്ഛനമ്മമാരും ഭർത്താക്കൻമാരും പരിഭ്രമിക്കും. നിങ്ങൾക്കെല്ലാം എന്നോടു മമതയുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. കാരണം എല്ലാവരിലേയും ആത്മസത്ത ഞാനാണല്ലോ. എന്നാൽ വിവാഹിതയായ ഒരു സ്ത്രീ ഭർത്താവിനോട് വിശ്വസ്ഥയായിരിക്കണം. അയാളെ ഭഗവാനെന്നു നിനച്ചു സേവിക്കണം. അയാൾ ദുഷ്ടനോ ദരിദ്രനോ നിർഭാഗ്യവാനോ വയസ്സനോ രോഗിയോ ആണെങ്കിൽ പോലും. എൻെറ ഭക്തർക്ക് ഭൗതീകമായി എൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം ആവശ്യമില്ല തന്നെ. എന്നാൽ എൻെറ മഹിമകളും ലീലകളും കേട്ടു ധ്യാനിച്ച് നിങ്ങൾ സ്വന്തം വീടുകളിലേക്ക് മടങ്ങിയാലും.